

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Kladně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ondřeje Načeradského a přísedících Věry Blažejové a Vlasty Tiefové v hlavním líčení konaném dne 18. prosince 2020 v Kladně

takto:

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného], [datum narození] ve Slaném, nezaměstnaný, trvale bytem [adresa obžalovaného], t. č. ve výkonu trestu ve Věznici Odolov,

je vinen, že

dne 8. 4. 2020 v době od 16:18 hodin do 16:22 hodin v prodejně Albert v OC Central na adrese Petra Bezruče 3388 v Kladně, přistoupil k regálům s vystaveným zbožím, kde vzal 4 balení zubních kartáčků zn. Curaprox Ultra Soft 5460 v hodnotě 279 Kč za 1 balení, dále 7 balení zubních kartáčků zn. Curaprox Super Soft 3960 v hodnotě 279 Kč za 1 balení, 1 balení sýra zn. Zaanlander 48 v hodnotě 92,1 Kč, 1 balení sýra zn. Zaanlander 48 v hodnotě 107,1 Kč a 1 kus grilovací klobásy Mistra 450g v hodnotě 129,9 Kč, a toto zboží si uschoval do svého batohu, prošel s ním přes pokladní zónu, aniž by zboží v batohu zaplatil, následně pokračoval k východu z OC Central, kde byl však zastaven pracovníkem ostrahy prodejny Albert, [jméno] [příjmení], kterého se snažil [celé jméno obžalovaného] vytlačit ven, přetahovali se přitom o batoh s odcizeným zbožím, jelikož mu [jméno] [příjmení] bránil v odchodu, čímž [celé jméno obžalovaného] způsobil škodu společnosti Albert Česká republika, s.r.o., IČO: 44012373, se sídlem Radlická 520/117, 158 00 Praha 5, na odcizeném zboží ve výši 3 398,1 Kč,

a tohoto jednání se dopustil, přestože byl trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 23. 12. 2019, sp. zn. 38 T 214/2019, který nabyl právní moci dne 23. 12. 2019, odsouzen pro přečin krádeže dle § 205 odstavce 1 písmena a) trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin,

zároveň se tohoto jednání dopustil v době nouzového stavu vyhlášeného usnesením vlády č. 194 ze dne 12. 3. 2020, publikovaným pod č. 69/ 2020 Sb., kterým vláda v souladu s čl. 5 a 6

ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, vyhlásila pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru na území České republiky nouzový stav,

tedy

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, bezprostředně po činu se pokusil uchovat si věc násilím, byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen a spáchal takový čin v průběhu jiné události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí,

čímž spáchal

zločin krádeže podle § 205 odstavce 1 písmena c), odstavce 2, 4 písmena b) trestního zákoníku.

za což se odsuzuje

spolu s přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, kterým byl shledán vinným rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 14. 7. 2020 sp. zn. 2 T 41/2020,

podle § 205 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 14. 7. 2020, sp. zn. 2 T 41/2020, jakož i všechna rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný je na základě obžaloby ze dne 10. 7. 2020 stíhán pro jednání uvedené výše, ve kterém obžaloba spatřuje zločin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. c), odst. 2, 4 písm. b) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, (dále jen, „tr. zákoník“).

2. Obžalovaný a státní zástupce označili skutečnosti uvedené ve skutkové větě obžaloby za nesporné, soud upustil od dokazování těchto skutečností, jelikož ve smyslu ustanovení § 206d zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu shledal, že není důvod o nich pochybovat, a návazně tyto skutečnosti převzal do skutkové větě rozsudku.

3. Dokazování bylo následně vedeno co do dalších skutečností rozhodných pro rozhodnutí o trestu.

4. Obžalovaný využil před soudem i v přípravném řízení práva k věci odmítnout vypovídat.

5. Ze zprávy Policie ČR soud zjistil, že obžalovaný byl v posledních letech prověřován v několika věcech, které byly následně předány k přestupkovému řízení či ve kterých bylo zahájeno trestní řízení. Ze zprávy Městského úřadu Slaný plyne, že obžalovaný byl v letech 2015 až 2017 tímto úřadem pravomocně shledán vinným několika přestupky proti majetku, za které mu byly ukládány pokuty, tomu odpovídá rovněž opis z evidence přestupků, ve kterém má obžalovaný vyznačeno sedm pokut za přestupky proti majetku podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích v letech 2017 až 2020. V letošním roce jde o rozhodnutí o přestupcích z 14. 6. 2020 a 1. 7. 2020.

6. Obžalovaný byl trestním příkazem zdejšího soudu z 8. února 2016, č. j. 27 T 11/2016-88, pravomocně odsouzen za přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, za což mu bylo uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen za stanovení zkušební doby v trvání 24 měsíců. Obžalovaný zde zjednodušeně řečeno dne 24. 5. 2015 častoval člena ostrahy prodejny BILLA vulgárními výrazy, hodil po něm kamenem, kterým ho netrefil, ale poškodil rám a skleněnou výlohu vstupních dveří a následně kamenem rozbil skleněnou výlohu obchodu.

7. Dále byl obžalovaný trestním příkazem zdejšího soudu z 16. října 2017, č. j. 5 T 157/2017-62, pravomocně odsouzen za přečin neoprávněného užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců. Obžalovaný se tohoto činu dopustil zjednodušeně řečeno tak, že dne 23. 9. 2017 s nezjištěným spolupachatelem vypáčil zámek dveří u motorového vozidla, poškodil spínací skříňku a kapotu vozidla ve snaze nastartovat vozidlo, což se nepodařilo a obžalovaný byl na místě zadržen majitelem vozidla, zatímco spolupachatel uprchl.

8. Trestní příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 23. 12. 2019, sp. zn. 38 T 214/2019, byl obžalovaný pravomocně shledán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, za což mu byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin. Obžalovaný se činu dopustil zjednodušeně řešeno tak, že dne 21. 12. 2019 v prodejně Globus v Praze 5 za účelem obstarání obživy a pervitinu odcizil v prodejně zboží v celkové hodnotě 5 961,2 Kč.

9. Z trestního spisu zdejšího soudu sp. zn. 2 T 41/2020 plyne, že obžalovaný byl odsouzen rozsudkem zdejšího soudu ze dne 14. 7. 2020 pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písmeno a), b), odst. 2 tr. zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovaný se předmětného skutku dopustil dne 4. 2. 2020, kdy v ulici [ulice] v obci Smečno neoprávněně vnikl do neobývaného domu, vypáčil vstupní dveře a následně odcizil modrou vrtačku a kabely, čímž způsobil škodu v celkové výši 6 800 Kč a tohoto jednání se dopustil, přestože byl za takový čin odsouzen výše rozebíraným trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5. V této věci byl návrh na potrestání podán ke zdejšímu soudu dne 19. 3. 2020, ve věci nebyl vydán trestní příkaz, citovaný rozsudek z 14. 7. 2020 je prvním rozhodnutím o vině v této věci. Rozsudek nabyl právní moci dne 5. 8. 2020, odsouzený nastoupil výkon trestu dne 13. 10. 2020.

10. V opise z rejstříku trestů má obžalovaný celkem 4 záznamy, jde pouze o výše již rozebraná rozhodnutí, ke kterým z rejstříku dále plyne, že ve věci zdejšího soudu sp. zn. 27 T 11/2016 došlo k prodlužování zkušební doby, dle posledního prodloužení zkušební doba běžela do 3. 3. 2020, o zkušební době dále nebylo dosud rozhodnuto. Ve vztahu k odsouzení zdejšího soudu sp. zn. 5 T 157/2017 se obžalovaný dle rozhodnutí z 5. 12. 2019 osvědčil a dále se k odsouzení nepřihlíží. V citované věci Obvodního soudu pro Prahu 5 byl trest obecně prospěšných prací dne 4. 12. 2020 přeměněn na trest odnětí svobody nepodmíněně.

11. Za situace, kdy se obžalovaný formou nesporných tvrzení k činu fakticky doznal a soud návazně skutková tvrzení obžaloby převzal do vlastního skutkového závěru, bylo dále na soudu především právně posoudit jednání obžalovaného, kdy obžaloba v tomto jednání spatřuje zločin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. c), odst. 2, 4 písm. b) tr. zákoníku, zatímco obhajoba má za to, že není na místě použití citovaného 4 odstavce.

12. Dle ustanovení § 205 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku se trestného činu krádeže dopustí ten, kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní a bezprostředně po činu se pokusí uchovat si věc násilím nebo pohrůzkou bezprostředního násilí.

13. Ve věci není pochyb, že obžalovaný svým jednáním tuto kvalifikaci naplnil, z povahy věci si musel být vědom toho, že vystavené zboží v prodejně Albert je vůči němu cizí věcí, úmyslně se výše uvedeného zboží zmocnil v úmyslu si ho přisvojit, což se mu podařilo do té míry, že se zbožím bez zaplacení prošel pokladnami, byl však následně zastaven pracovníkem ostrahy, kdy obžalovaný neakceptoval, že byl dopaden a místo toho, aby se na místě podrobil a zboží vydal, začal se s ostrahou přetlačovat a přetahovat, v zjevné snaze si zboží uchovat a uniknout s ním ostraze. Šlo tedy o použití síly proti ostraze ve snaze si uchovat odcizené zboží, obžalovaný tedy naplnil kvalifikaci podle písm. c) formou použití násilí. Z povahy věci toto jednání nemohlo být jiné než úmyslné.

14. Dle ustanovení § 205 odst. 2 tr. zákoníku se trestného činu krádeže dopustí ten, kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán. Jelikož obžalovaný si byl vědom toho, že se výše popsaného jednání dopouští, ač byl pravomocně odsouzen za přečin krádeže výše již rozebíraným trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5, opět není pochyb, že obžalovaný úmyslně naplnil i tuto právní kvalifikaci.

15. Výše uvedenou právní kvalifikaci v rámci své obhajoby obžalovaný ani nezpochybnil, rozsáhle však prostřednictvím svého obhájce poukázal na to, že dle právního názoru obhajoby není na místě použití právní kvalifikace podle § 205 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku. Podle tohoto ustanovení se dopustí zločinu krádeže ten, kdo spáchá trestný čin podle předchozích odstavců za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu, za živelní pohromy nebo jiné události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek nebo majetek.

16. Není pochyb, že obžalovaný věděl, že se trestného činu krádeže dopouští v době nouzového stavu vyhlášeného kvůli výskytu COVID-19 na území České republiky. Z právního hlediska nešlo o stav ohrožení státu ani o válečný stav, pandemii nelze považovat ani za živelní pohromu coby škodlivé působení přírodních sil, je pak věcí právního výkladu, zda šlo o jinou událost vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek nebo majetek. Z hlediska jazykové výskyt potenciálně smrtícího viru je nepochybně událostí ohrožující život nebo zdraví lidí, šlo o novou infekci, se kterou neměla populace ani zdravotnický systém předchozí zkušenost, z hlediska jara 2020 lze hovořit až o společenské panice, kdy si společnost nebyla jistá tím, k jak závažným důsledkům pro zdraví a život dojde, což vládu a následně poslaneckou sněmovnu vedlo ke krokům, které zcela zásadně zasáhly do života většiny populace, a mělo rovněž ekonomické dopady, které dosud ani nebylo možné vyčíslit. Nelze souhlasit s tím, že by šlo snad pouze o účelový nouzový stav kvůli zjednodušení zadávání zakázek (byť to byl jeden z argumentů pro jeho vyhlášení a prodloužení) a pominout, k jakým zásahům do života a fungování společnosti docházelo. Jelikož pak zákon hovoří o ohrožení života nebo zdraví, není podstatné k jakým následkům na životech či zdraví došlo, ale o tom, zda zdraví nebo životy byly ohroženy. Ostatně sama obhajoba připouští, že šlo o opatření přijatá kvůli hrozícímu kolapsu zdravotního systému, kdy logicky hrozba kolapsu zdravotního systému znamená hrozbu pro život a zdraví.

17. Pakliže je poukazováno na to, že by, „jiná událost“ měla mít závažnost odpovídající válečnému stavu, stavu ohrožení státu nebo živelné události, soud nemá za to, že by situace, která na jaře 2020 kvůli COVID-19 nastala, nebyla natolik závažná, že by použití odst. 4 v takovéto situaci vybočovalo z intencí právní normy, ostatně ani dříve jmenované stavy mohou mít zásadně odlišné dopady na společnost. Je si třeba uvědomit, že odst. 4 směřuje na případy oslabení běžného fungování společnosti, kdy společnost potřebuje upnout své síly jiným směrem než k řešení krádeží a proto je za této situace zvlášť opovrženíhodné a trestuhodné se takovéto trestné činnosti dopouštět. Nelze její výklad omezovat pouze na případy, kdy by např. byly rozkrádány věci nezbytné pro řešení situace (např. krádež nezbytných léků či potravinové pomoci) či bylo např. ke krádeži zneužito toho, že majitel nemohl nad svým majetkem vykonávat dohled. Obdobně by mohlo být argumentováno, že není na místě použít tuto skutkovou podstatu za válečného stavu, pakliže se tento stav bezprostředně neprojevoval v daném místě a čase, takže by se pak použití kvalifikované skutkové podstaty omezilo na případy krádeží v prostoru aktivně vedených bojových operací, či např. na případ, kdy majitel kvůli bombardování ponechal svůj majetek bez dozoru. Jde o výklad nepřiměřeně restriktivní, kdy z předmětné normy a formálního pojetí trestného činu neplyne, že by ke spáchání trestného činu např. za válečného stavu či jiné události kvalifikované jako vážné ohrožení života nebo zdraví, měly přistupovat další, v ustanovení neuvedené okolnosti nad rámec obecného materiálního korektivu. Není zde nijak stanoveno, že by zde, např. jako u trestného činu obecného ohrožení mělo být trestáno jednání, na základě toho, že se tím nebezpečí způsobí, zvýší anebo ztíží jeho odvrácení nebo zmírnění. Pro použití materiálního korektivu zde pak není důvod. Je třeba vzít na zřetel, že pro kvalifikovanou skutkovou podstatu zde platí trestní sazba odnětí svobody od dvou

do osmi let, je zde dáno velké rozpětí, které umožňuje rozlišit méně závažné případy, kdy dochází k narušení běžných funkcí společnosti, ale spáchaný čin tuto situaci ve vyšší míře neztěžuje, ani jí ve vyšší míře nezneužívá a zvláště zavrženíhodné jednání, kdy si pachatel počíná zcela bezohledně k této situaci a k zvláště závažným důsledkům, které jeho jednání za dané situace má. Případné mimořádné okolnosti by případně soud mohl rovněž zohlednit postupem dle ustanovení § 58 tr. zákoníku.

18. Soud má za to, že jednání obžalovaného je na místě kvalifikovat i podle § 205 odst. 4 tr. zákoníku. Obžalovaný věděl o vyhlášeném nouzovém stavu, výskytu viru COVID-19 a o tom, že je běžný život společnosti zásadně omezován a veřejná moc své síly upomíná k řešení této vážné situace ohrožující životy a zdraví. Obžalovaný se krádeže dopustil v prodejně, která konkrétně sice zůstala otevřená a jejíž provoz nebyl zvláště narušen, ale tuto skutečnost nelze vytrhávat z kontextu stavu a fungování společnosti jako celku. Nižší závažnost jednání v rámci této právní kvalifikace soud zohlednil v rámci ukládání trestu.

19. Soud z důvodů výše uvedených shledal obžalovaného vinným zločinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. c), odst. 2, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku tak jak je uvedeno ve výroku.

20. Pro úplnost soud dodává, že z hlediska výsledného trestu je do určité míry spíše akademickou otázkou, jestli krádež spáchaná v dané situaci má být kvalifikována podle odst. 4, nebo pouze podle odst. 1 a 2, za které by bylo možné obžalovanému uložit trest odnětí svobody až na tři roky. Soud uložil trest v závislosti na závažnosti jednání obžalovaného a v době činu panující situace, kdy v případě, pokud by neshledal, že nouzový stav kvůli výskytu COVID-19 je možné zařadit pod odst. 4, musel by tento stav jako přitěžující okolnost zohlednit v trestu ukládaném podle odst. 2, takže de facto by došlo k tomu, že namísto méně závažného zločinu krádeže podle odst. 4 by se stal závažný přečin krádeže podle odst. 1, 2.

21. Při ukládání trestu vyšel soud v intencích § 39 k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života, k možnostem jeho nápravy a k jeho chování po činu, přihlédl rovněž k uloženým dosud nevykonaným trestům.

22. Jelikož obžalovaný se řešeného trestného činu dopustil dříve, než byl ve věci zdejšího soudu 2 T 41/2020 vyhlášen odsuzující rozsudek ze dne 14. 7. 2020, soud podle ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušil výrok o trestu z tohoto rozsudku, kterým byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody na 8 měsíců, jakož i všechna rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu a následně přistoupil k uložení souhrnného trestu, kdy nejpřísnější je zde právní kvalifikace zločinu krádeže podle § 205 odst. 4 tr. zákoníku s trestní sazbou od dvou do osmi let odnětí svobody.

23. Jak soud vyložil výše, z hlediska právních jednání kvalifikovaných podle tohoto odstavce patří jednání obžalovaného k méně závažným a je proto na místě uložení trestu při spodní hranici trestní sazby, obžalovanému lze jako polehčující okolnost přiznat, že se k činu formou prohlášení nesporných skutečností de facto doznal, byť tuto polehčující okolnost nelze přeceňovat v situaci, kdy byl obžalovaný dopaden bezprostředně při činu, odhlédnout nelze rovněž od skutečnosti, že odcizil věci bagatelní hodnoty, byť pro výše použitou právní kvalifikaci není hodnota odcizeného zboží rozhodující. Obžalovaný použil násilí, ale ani to nebylo zvláště intenzivní. Obžalovaný dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, takže lze rovněž doufat, že nepodmíněný trest relativně kratšího trvání pro něj již bude dostatečným poučením pro to, aby dále vedl řádný život. Obžalovanému naopak přitěžuje jeho trestní minulost, kdy alternativní tresty se u něj s výjimkou jedné osvědčené podmínky minuly účinkem. Rovněž s ohledem na přestupkovou činnost je zřejmé, že obžalovaný je osobou která má tendenci k páčání majetkové trestné činnosti, od které ho zřejmě nelze odvrátit jiným než nepodmíněným trestem odnětí svobody. V uloženém trestu je rovněž nutné zohlednit, že je jako souhrnný trest ukládán nikoliv za jeden, ale za dva trestné činy. S ohledem na tyto okolnosti nelze uvažovat o uložení trestu na samé spodní hranici trestní sazby ani mimořádné snížení trestu pod dolní hranici. Po zvážení uvedeného soud shledal, že je zde

přiměřené uložit trest ve výměře o šest měsíců vyšší, než je spodní hranice trestní sazby, tedy v trvání 30 měsíců, kdy pro úplnost dodává, že jde stále o trest nejdoucí na horní hranici trestní sazby stanovené pro krádež dle ustanovení § 205 odst. 2 tr. zákoníku.

24. Soud pro výkon trestu obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou, kdy nebyly dány skutečnosti pro přísnější zařazení.

25. Poškozená společnost se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody nepřipojila, o nároku na náhradu škody soud nerozhodoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Kladně. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Praze. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Kladno 18. prosince 2020

JUDr. Ondřej Načeradský
soudce